

человѣческото име, и за драгоцѣннѣтъ вѣръ Христова, когато помагашъ на бѣдните, и кога ся не хвалишъ и превозношашъ за сторините си добрини, иначе нѣмашъ никака полза. Да земешъ сираче, да го отхранишъ и отгледашъ, или на наука дадешъ, за да ся изобрази и постанѣ полезенъ и на самъ-себе-си и на цѣлото общество, то е благородно и похвално дѣло: но ако го сѣкой часъ укорявашъ, че му си сторилъ добро, то ще изгубишъ любовтъ и проверженосттъ на питомицатъ си, защото това постанѣ е гнусно и за мразенъ достойно: нему е доста горчивинѣтъ, дето е остало сираче. Затова нека ти бѣде найголемата радостъ, когато сторишъ нѣкое добро на сиромаша, или го утѣшишъ съ рѣчи, защото нищо друго недѣйствило у страдалецатъ толковъ, колкото стореното му добро, и утѣшителните рѣчи.

Не надѣвай ся на силѣтъ си, защото си человекъ, който непрестано ходишъ по лужавыатъ край на неизмѣримѣтъ пропасть, отъ когото лесно можешъ да паднешъ съ главѣтъ надолу. Между добродѣтельтъ и порокатъ нѣма никакво до-